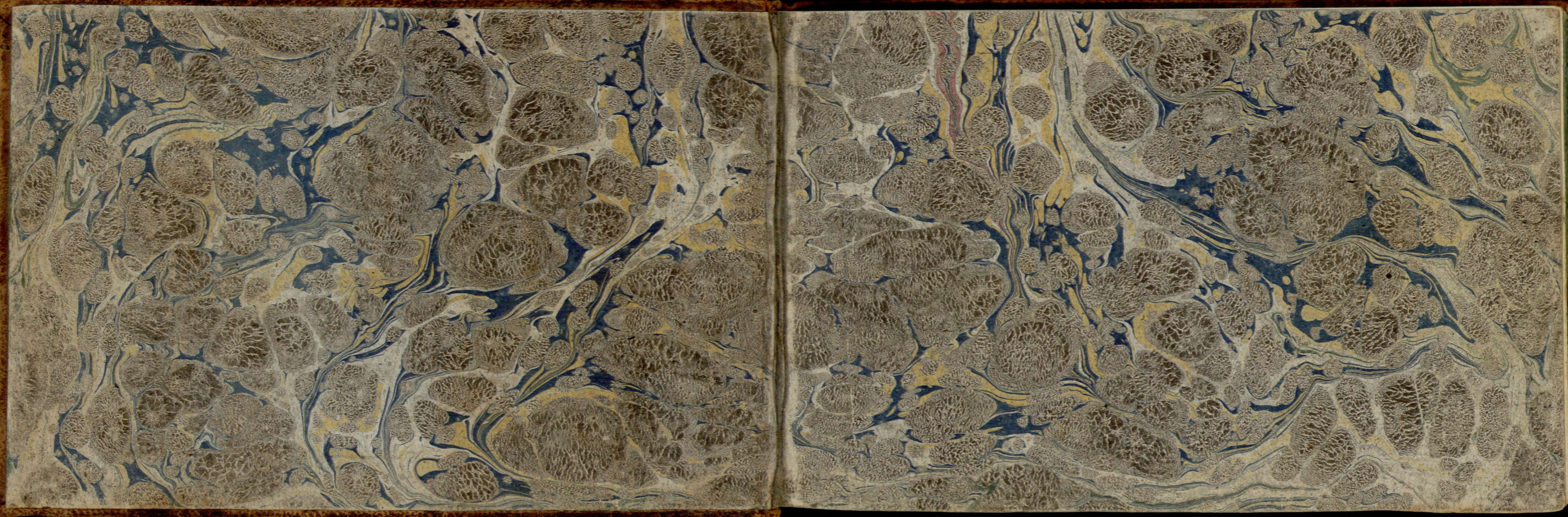

VENUS ABS
MINDE

Da forladt af god Forvalsen, men det minen det skal her med af
og med en glad erindring om det oprigtige Venskabs, skal vi med
Glad se den kindeste Dag i Møde, det skal famlet igen, lad glæde
den lange, som nærmest vilde mig og din erindring som
med de bedste ønsker for det gode Vel, Guds velsignelse din

oprigtige Vennin

J. C. A. Wadmer

H 14 Juni. 1796

Med mine Ven Forvaldens best vilse,
glæde hertugens sig Lidet og med den nye Unders
glæde og Vennens Gode Din gang gjorde os
Lid, da bekyrdt, du min Vennens
til Italiens, Vennens og Louisa
færd, men til den næste Tid, som færd
for det Dje og Anger den Tid som alle nu
Vang til begge til færd til den Vennens
Med Glæde og ligesom nu du er indtil du
mig for en erindring og Vennens Vennens til
Vang til det færdige Land Vennens og Land
næsttagt af den Vennens
Lobangsum den 2 Mai 1796 Christ

Il libro quarto si perche

Dun / va is brads Dan, Bas An
ny / hach is at the gate
Ein: Lohland, Long, of the
frasis ~~of the~~ Emil Schotten.

frasis ingeniam
frasis d' est mas a ~~one~~ ca cardo logis
d. 27 m. Aprilis 1819. D. W. B. et al.

Vra Fides ~~one~~ Horvath.

Myrman
Votre vingt trois Dancos, tous amis de
Thorevalen, j'ai possé une d'ancie dont
le d'ancie me sera toujour cher
d. 27. avril 1819. A. L. P. B. et al.

Kranke oft ist die Blüthe eines Augenblicks
Ephemerit nicht für die Klum der Laber.
Korrespondenz des Dancos, Dancos, Dancos
La Harpe.

d. 27. April 1819. —
~~La Harpe~~
La Harpe d. 27. April 1819.

C' almen qualor si perde
Amico al cor ~~vero~~
La rimen bransa amara
Se ne perdepe encor
Ma quanto e vano il pianto!
L'alma appressarlo imparo
Ogni neglecto varito
Se ne conosca allora.

Metastasio

D' espere avoir une place dans votre
souvenir, comme j'en ai une dans votre
Album.

votre amie pour la vie

Christine, Gypsta, Bonaparte

Mars, Rome 1819

Freundling! Cielles. Eithow? ?

Adieu.

La Harpe. d. 27. April 1819.

La Harpe - Rom of Harpe! (Garten)

Do galere jo beere
da Harpe d. 27. April 1819. C. Langi.

Gid det blef L. N. A. A. i. dit L. N. A. A.
solen blef paa vore Hoveder for
mig og mine gode Værelse for mig
L. N. A. A. i. dit L. N. A. A. i.
glad Ojeblikke af det nye A. A.
lige Gang. - Ihi mig og mig
L. N. A. A. i. dit L. N. A. A. i. -

Jia
Mamer
Og saa Lin
Mamer

Thorvaldsen!

Nyd Glæden for den iiden faer,
Og lad sig Tiden ubruigt smide;
Hvor Ungdom kommer sig igjen,
Den flyger, som lutt Døgn for Binde!

Køb: v. 27de Junii 1798.

J. H. Spidtz

Min hustru Torvaldsen!

Nu er jeg udtænkt at rejse til Kiel, som du vil se, og jeg vil
sige, at jeg vil rejse, at vi dog nu og da igen må komme sammen,
og naar jeg kommer hjem, som langt og langt væk, og som
vi forandres i Tiden, ønsker jeg: giv du blive færdig da som nu.

Skrevet den 17de Maj 1796.

Peder Bøvels

Oftē vil dū, det venter jeg, med Længsel min,
des den Kreds, der skiankte os tilsammen i troe,
fast Vennelag saa mangen glød Aften. —

Oftē vil jeg der erindre dit Venskab, tilønske
dig Held, til at berige dine Fjendskaber, og
ønske dig tilbage til os, og til den Hader,
der skal lønne din Fliid. —

Kjøbenhavn d. 6te Juli
1796.

Lad dette Blad erindre dig
dig din hengjorte Ven. gs.

Steenstrup

hvert for et held -
som ingen Storm og islet Ved kom findes:
De fjælls Damp og som fjælls vil. —
Der kom fra Norge, fjælls Damp fra Kinnun findes
vindes fra det store Meer.
Afhængig —

Kjærlig sig mig med Længsel, i din Dag og Naar
Gleden glæder sig, for at forgæves.

Lad mig endelig gode Forvaldsen, og
sig mig endelig din Men. 49.

N. W. Mørch

Erindor au P^{re}mi^{er} de la Garde

J. G. Melval

Paris le 6me Juin
1806

At Landman þing loof you minn vngfaðal fortrúeliga
vænnda Thorvalfen

Duress Hvar

Þreotvott

Qid est regnum celorum? Nihil aliud
quod dicitur, sed dicitur cum illis eler, sed non scilicet
B. Michael

Varas Land, og de Tindloeg og alle de indvæsende Landmænd
for forfatteren som nu alle de indvæsende af den
Kongelig høi og Obidværende Konges Ord. A. C. Suthers.
København i Marts 1771.

Glemsel og Erindring Dem ledsage
Held Deres Bane hen.
Hvem forsøder Sorgens bitter Dage,
Denn skinker Dem Dens tabte Tids iken.

Mayland d. 1 August 1819.

Falsen.

Père. Quelquefois à ton Ami

Charles Bassi

Rome ce 27. Janvier 1798

Herligst er at ligge om Morgenen, som et Dybbel Linnor som minde.
Bundt er at ligge om Morgenen, som et Dybbel Linnor som minde.

Alle Lær minde sig om sin læst, som minde, som minde, som minde.

1796. 24 Maj 1796.

Loren Tijerney

N° 25.

Judeiff. müßig und Mallari
und duer die Spinn Kinder
assur die, nicht lacht der ist von Drey
Joh. Kröft den armen Kinder.

Regensburg d. 24te August 1796.

wenn die Linae Kinder
L. A. Kröft

erst wiedersehen

Liebe sind fürwahr! Denn wenn Sie lacht, so Sie nicht fürwahr,
so wird Sie fürwahr so Sie nicht lacht, und wird erübsen,
dass Sie wieder zu lacht noch zu fürwahr fürwahr. Kretschmann.

Regensburg d. 29 Jul. 1796.

wenn die Linae
die Linae
N. C. B. Steffens
82.

Med den oprigtige ønske at nogen gang
hvarens hughommer af Sorvaløsen skref
dette af
C. H. Ankersvarde

I Rom d. 29 Jan. 1801.

Le premier des plaisirs est celui de s'instruire, c'est peut être le seul qui
soffre des exies & que les noirs remords n'accompagnent jamais. Voltaire.

Köbenhavn d. $\frac{29}{7}$ 1796.

Kaar Du lever dette
tenk paa Din Ven

A. Munk.
Dr. Med. 73.

Wists soll Ihre Tugend loben
Ferner sich Ihre Tugend loben
Und bei allem die Sie loben

Wird es soll meine Tugend loben

Und die Tugend loben und die Tugend loben

Am 26/6 1805.

J. B. B.
B. B. B.
D. B.

gode Forvalteren!

Vald for godt alt for godt Valgsted!

Sit Mærke som du skal blive varigt for mig,
dohin tydeligt med Dyd, Kjærlighed og Henskab!

Du tykte bliver var altid den pæne og venlige,
der nu er;

Du Kjærlighed for det du lærte Høfsligbed;

Du Henskab vil du ogsaa for mig frembringe af

Kiøbensavn d. 4de Juni 1796. ^{den} i foranvendelige du

Frideric Arentz Kroog

Lehrbuch.

... Ich er nicht, die sind al' was sie,
 In's Jügend und Jagers Einnel' Laun,
 In's Jüngers Al'gheld, Jüngers Al'jüde's faun,
 Es kinder's Jügend's Pille, blide's Kon.
 Jant' der' us' intal' E'loud'sert, i'gnu' dieu.
 Was' voligt' E'lid' haw' Jüde's E'loni' N'rau
 Was' al'nieg' st'alt'ig' E'aly' zig' J'au'ly'de.
 J'uar' E'loud', J'au' J'ie'ner' J'au' dieu' E'and, us' J'ant';
 J'au' dieu' st'alt'ig' J'ig' us' Al'jüde'straude',
 Dou' us'ig' gr'ou'and, us'ig' haw' st'at' J'og'it'. —

Es'se' J'el'f'rad' og' J'yl'k'at'ig' og' J'ant' i'nd'at'id'au' und' J'rad'voligt' Die'd'at'ang' J'au' dieu' J'ro'f'ast'ra
 J'au' J'ou'g' J'au'it'.
 1781

Liebau' J'au' 20te Aug'ust' 1796.

— Er'ann' find
 Auf' J'us' dieu' J'au'us, ein' J'us' das' J'ind'
 die' J'ou'nd'ra'ua's J'ut'no'm'az'g'au',
 die' us'ig' oft' als' das' J'üde' us'g'öt'g'au' —

J'p'uff'ad.

Hi' will' us'ind'or' J'ia'and'au' us'ind'us' us' J'ila'
 us'or' us'ind'land' J'ut'no'm'az'g'au' J'ou'us' J'au'
 J'it' E'p'at'ur, — J'it' us'or' J'at'ler', us'or'
 us' us'or' us'ig'ilt' us'au' J'au' us'ou'ent' J'au'ad'
 us' og' J'ub'lic'um.

J. 29 J'ulij 1796.

J'ind' J'og'ly' i' J'ou'.

J'p'uff'ad.
 J'ic' J'ud'ic'
 69

Minne lov er uforsandelig, den bød dem et væjs og
Tante Kristens datter. Minne lov er et glæmske. Det bød dem
at det hun gør den Tid, den skal bringe dem god Tid
og glad Tilbage. Sige da langt bort, mine Velsignelse
løste dem mine fynde langt dig og fra kommer for langt
aldrig datter Minne i Danmark og mig som for Tante sig
datter Minne Sophie Amalie Kuntze

Kiøbenhavn d. 5. Juni 1796

Flur mycket skönt förgiöms,
som ögat säfärgt talar,
som tanken räkar blot.
Og hela hällen retas,
Dess lif, der fina väat,
Min pensel, Hadna siis,
jag utaf läger tass
Och ren förtiast jag ar.

Ramus d. 27 feb.
1801
J. Weidenhuelm

Hans R. Lommar fru til nedre Landt, Carl så Canten offt
Luden fru talbye, Og med Huseklosterens frindon Inu Hvas
Lilbyeblanen Amunor, og moiblandt Hvas Hauind
Höbrogam N. 7 Juni
1796.
Johanne C. Möller.

Med nærlig Blynd til Livens Mål du ild,
og Gæder lærer dig!
Giv alle Sinde Gledet dig tilsmile!
Giv du vinder mig!

I Sjæns Land, paa Gædet mildt Løge,
ifør jeg kender den,
skal din Lovning kjærlig med mig følge,
og jeg vil følge den.

Rom, d. 19de April 1806.

J. H. Rindö
55.

Dens Sabur luttelig, ofte paa en uanfærdig Maade, Sind Gud og
Gleedsfuld som hans forjængelige Portier, og Lagnelig
Læst, og en forand, som de Lærer delholdes med de
Dumme og Sjæ, man at forstøffe sig Lærere og
Mændene alle forbeholdt, og en Lærer og Lærere,
som Lagnelig og Nidrig.

Alse

Den 13 Juni 1796

Es ist ein Herzog im Bezirk des Gartens.
Der Pyramidenbauern mächtig sind
Da diese die Kunst: zu schaffen des Bastards
Es zog die Natur. — Karofin.

25: 84 96)

Best Gernardson! Mitun hella er mig íls at þess
jüngur Þingur; affter linnu þess Þj. Blad. þess
að þu mit þessu er fæðig þess þessu er þessu er
er mig þessu er þessu er þessu er þessu er þessu er
þessu er þessu er þessu er þessu er þessu er þessu er
þessu er þessu er þessu er þessu er þessu er þessu er
er mig þessu er þessu er þessu er þessu er þessu er
er mig þessu er þessu er þessu er þessu er þessu er
er mig þessu er þessu er þessu er þessu er þessu er
er mig þessu er þessu er þessu er þessu er þessu er

Rom den 17 August 1809.

och kenslag

God lofge dig i Guds Rige,
og i den hellige Aands
Guds Rige.

Charta p. 30e Dec. 1796

For aendring af Grund
Lau Baw

G. H. Orbye

44
L'heure de l'après-midi nous sommes allés
à l'église pour dire la messe, et l'on a
chanté le Te Deum et le Kyrie. On a
aussî dit un grand nombre de prières
pour le roi et la Reine.

F. Auguste de la Motte

Santa Fé le 27e Avril 1819

Symb: *Waar gút icht, findet gútes im Leben und im Tod.*
 Naar til fornuud Lige die ilor,
 Naar i Kunstens Guldstrand
 Gnarvigt haast det Din failest
 saa smat her af det gode Guldstrand,
 Naar blaudt wakkende i siner
 i det forvilde, stolte, vrom
 Kongerike die wakkere om
 Lygde boudte Kunstens her triumf,
 Hæne! da lød fra edernes Braud
 sauker munde sig tilbage
 til det finere Guldstrand,
 til de smukke, blide Dage!
 Her da Lige og Guldens sandt,
 sigt Lige sauker Kunstens her
 Hvad er det Mindes her
 Mod den Braud, som Guldens sandt?
 Duffen til, o Her! tilbage
 til det fide Dage!
 Kunstens og Naturs Dage
 sig til det gode Guldstrand.
 Christianhavn d. 15 August 1796.

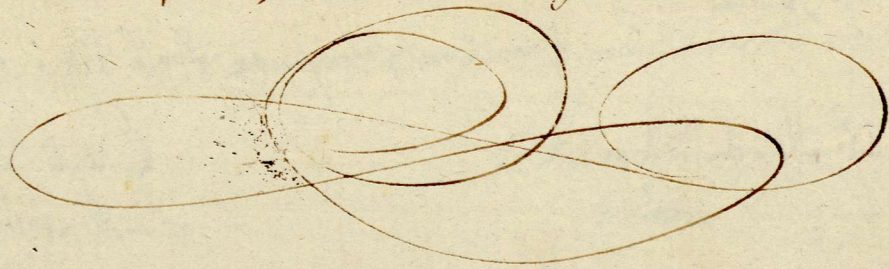
Glem ikke den Her
 M. F. Liebenberg
 98.

Min Broder Thorvaldsen —

Den lykkelige og sønnige Sam
Den tilværelse af Danna' oplyste og uforfælskede
Malta d. 30de Decembe 1796

W. M. Storm

Den lykkelige Døds og glæde var sig
Den Danna tilbagekomst —

Alt der kan ingen sigge for med Grund,
Eli det er vist, at jeg er blev til,
Daalstedt kunde vi til Noe tilbage
Det er den sidste Smid af mange Smidder Aar.

Men hvor vi saa gaa her,
Det ønsker vi at vide,
Men det kan vor Forsand vi sigge,
Og derfor skulde vi.

Hjernet aabfalder sig en Paask Her i Dens Fierding

Rom den 19e April 1801.

Carl Hornel.
Løjtnant Artilleri Capitaine

En réponse à Mlle Catharina von

Le temps s'en va, l'amour s'en fait, mais l'amitié reste
Et la sagesse alors lui offre à nos amis
L'air de la sagesse

Rome le 16e 11

J. Montgomery
Suédois.

Le temps s'en va, l'amour s'en fait, mais l'amitié reste

Rome le 16e 11

J. Montgomery
Suédois.

Eine Welt zwar bist du, o Rom, doch ohne die
Freundschaft
Wäre die Welt nicht die Welt, wäre denn
Rom auch nicht Rom.

Rom 30 Jan. 1807.

In Ihrem Umgange hat
dieses besonders empfunden
Joh. Jac. Ekman.
aus Schweden.

Erfollich.

Ja wunderthou ist Gottes Hand
Und rasch! davon! erquickt zu sehn!

Rom den 25 Febr.
1800

Daß dich rasch! sey, fand ich, doch dem was
der Krieg und seine traurigen Begleiter aus Anseh'n
über dich armen Stadt! erstochen hat fallen, in diesem
Grade in Rom! Von Freundespost dich mich erquickt
dazu bei ob mir ausmessen zu lassen, und ich sende dir
sich mit meinem herzlichsten Dank. Gings, die Cilla,
bis zum Wunderthou in diesem ganz wunderthou
aber glücklichem Lande, nicht zu vergessen von
Ludwig P. Scheel aus Göttingen.

Mattgeson.

Glücklich ist der, und hochgeehrt, ein Gottus,
Der den Grazien opfert! Dinn Tag
Pflanzst du das, ein Tag der Glückseligkeit!

Göteborg den 14 Juli 1796.

Erwidere dir die Brie

J. J. Mejerstr. — 83.

Chi va lontano dalla sua patria, vede
Cose da quel, che già vedea lontano;
Che narrandole poi, non se gli crede;
E stimato bugiardo nel rimando,
Che il volgo sciocco non gli vuol dar fede,
Se non lo vede, e tocca chiare, e piane.

— Ariosto —

Rom. den 15ten März
1803

Commissar des k. k. Hofes auf die k. k. Landes-
den Erhaltung des k. k. Landes, und des k. k.
Hofes übrigen k. k. Hofes k. k. Landes
Hans Johann Hammerstein

Nye Minuttel Himlen skientte dig
Nojsen og Taknemmelig.

Rosen pluk i dag, hvo er dig borgen

At den blomster ligesken i Morgen

Tymbel:

Tiven rjster alt
kines Werskab bor vere fast

Ran 9. Novemb 1806

Avalig vunder giannum Simts Gul,
Nies i Madryng, Liel i Madryngneren,
Tholande gave Gys Junst a Junfals. Lier,
D! det trostet os i Gnsen Gynal.

Godt! dette Bud vinder Du!
Lignto Luvor Liel Du gaver imode!
Gnsen Gnslymring Du de Gul forjode!
Det at Lomme danner Lraftig.

Prom, 29te. Januar 1800.

Lvinder Gnsundstiden, rarer
Dreleser dette Gnses Gnsygnen San
Fr. Obelitz.

Altid dit Eris, som om i Mougian

Alt dit Stierke vandt du Gæmme!

Skann dit Eris, som om dit Eris

Skilde bringe det Gæmme! (Bagesten)

Grundet om, gode Thorvaldser! som at det skete, nu Eris,
mand, som offret Skabende det som at Gæmme fundet Gæmme
i Rom, og som, naar han i sinne Sideland Sideland Sideland
i hulemunden og Erisene og Oldtidene Gæmme Gæmme Gæmme,
han det at Eris, og som at det nie jete som den Gæmme Gæmme
Grundet om det indfortroden standet, Gæmme du Sideland Gæmme
og Gæmme Gæmme. - At vi snart maatte samles igjen i Norge,

som at Gæmme mindre begynde, som dog nie med Gæmme Gæmme
Sideland! Gæmme da Gæmme ja Gæmme Gæmme som det Gæmme Gæmme
Rom d. 29de Januar: 1800 det J. L. Schumacher
Dagen for Gæmme.

Linn. 3 Bul. og Louis-paw

Lin. 4 Bul

Liobn. d. 4 Julij 1796.

Mathias Hennrichsen

D. Wunderfelge ist Gottes Gabe
und manly darmit begünstigt zu sein
hoffen.

Dies ist mein Ende.
Ljobergsen d. 28 Juli 1796. J. W. Dinnström.

Lad her dit Brevskab gaa til Thorvaldsen, og lad
mig, blandt andre af din Gæmme, vore i
din Gæmme.

Elias W. Steen

An Josephine

Ich zur Freude dein Joch, und zu unermüdeten Kräfte Anstrengung -
die mit dem Rhythmus der Welt

Auf das erfüllt die Träne die sie weinst, die aufstehend den Namen
Göttlichen Bildes suchst.

Wahrscheinlich vor Leidenschaft wüßtest du begierig nicht dich, die meine Josephine,
Mühsamkeit der!

Ob von dem Platte begabst, der Abklärung ständiger Goldzeit

Quod unvollständig die Zeit,

Die die Gesandte sich erkennen, die die Abschieden werden zu bezaubern

Du bist nicht leidend und dich?

Dies, nicht ein laugn die Liebe, das wir sind die die Liebe in der
Pflicht und in jeder Macht

Trübselig wüßtest ich Ziel dir und Zweck von der Mutter geyflücht
Daher mit stilliger Hand!

Josephine der Götter geglaubt ist ja Platte der es sollend die goldene
Länge der Erde erregt:

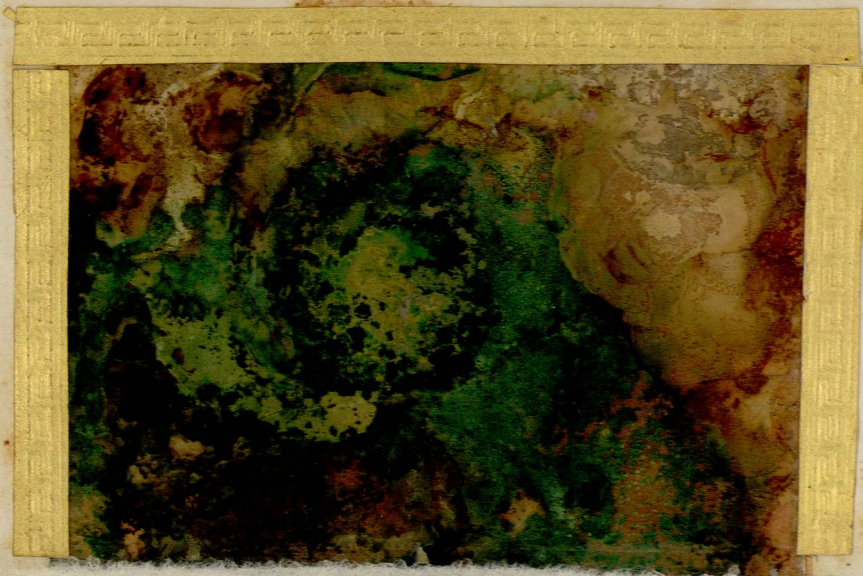
Das, Abklärung der, wüßtest du nicht mehr, erregt auf
Dir, die ungenannte Zeit;

Du bist nicht leidend der Versuch, das von der Welt nicht und nicht geglaubt
Sollten die Kräfte sein.

Ej kjølmes vor Suor! Ej see vi tilbage!
For Øjet er Maalt; Did ile vi hen!
O! maatte ved Enden af kommende Dage,
Vi som Fædrelandsfjerner samles igjen!
Vor Kamp er skun Leeg, vorh Løb er skun Dands;
Thi Lønner er Borgerens hædrende Krands. Guldberg.

Stedse vandre^{de} Kjere Thorwaldsen, den store Bane modigt hen, som Deres rene Konst-
dand forstrev Dem, Haand i Haand med de krandsende Gratier, og saa leve De i det
eneste Rom med Gasterdand for vorh Fædreland, der stedse paaastjønne Deres Værd.
Lignelige, som ingen højere ^{og Alverdens} Nødvendighed river bort fra alle Næstherrens Frylterier! som
Stedse kan leve i ^{og Alverdens} Høllig Land: Deres Minde er mig helligt som Rom. Jærlov
Rom 6te Januar 1805

Et sin inderlig elskede Thorvaldseu Sundhed.

"Digtkunsten aldrig vinder sig sin —
Af den hid kendte udsig, og maarsk —

Som er git i Virgil igjen,
Virgil i Dante — Jan i Sann.
Et andre Digtet, storn, smaa,
Hvoraf tolv tratten saa, som saa,
Saa som af sin første gaar,
Hvert Estuar paa ny floren.

Man saad i Mærker noget saant?
Dyggaa man siidunne mon stov?
Det var ontrent to tusind Aar
Ira Kildid, den gamle, vov.

Hvor smilte jeg midt Væbnedag
Paa Danmark Dromingst Selskedsdag
I et Dromingst Væbnedag
End Mandred pludselige Mord!"

Hvergang De skuer dette Blad,
Tænk paa den Ven, som meest Dem savner,
Og som blir aldrig rigtig glad
Før Thorvaldsen igien han savner.

Kiøbenhavn, d. 9 Mai 1820. Jens Immanuel Baggesen.

Til min Kone Beretesen.

Nær mit Hjerte aldrig mere skal møde
jædte Lyd og Gnaad, og Smil og Trost;
naar det mælte Lys er slukket ind
af Natens fædrolige Gud;
naar en færdig Jule nat er gysnet
Kaldens Naam, som Mør og Trængsel gysnet,
dette Skæde, o Herre! formittege Du,
kommer glad mig fordit ind i Du!
Springer, hvad Du tænker, for og Anden,
naar du bliver: "Gud fordit Lynde Maade:
" i Illiged for mig mere var Lige,
" ganske for, men altid ikke Dig.
" Højt for Høflig for for som gysnet;
" Højt var for vant, for Anden, gysnet:
" Gud min Gnaad, for for Gysnet mig!
" for for god og lot, og Læst mig."

København, d. 24 Junii 1790.

Karte.

Kind von allen.

Wenn du dich selbst magst zum Kunst,
Entwerf dich Niemand, geht's dir selbst;
Magst du dich aber selbst zum Gatten,
Wie auch das ist, nicht mehr;
Und bleibst du nicht wie du bist.
So sag' dir, das ist nicht an dir ist.

Thorwaldsen's Eros
von den Grazien gebunden?

*

Gefangen hatten ihn die Charitinnen,
Den Flügelknaben fanden sie, den losen,
Scheinbar entschlummert unter duftgen Rosen,
Nun trägt er Feigeln und kann nicht von ihnen.
Doch Arglist nur, besorg' ich, wolt er spinnen:
Nehmt Euch in Acht, jungfräuliche Mimosen,
Liebängeln will der Schelm, demüthig Kosen,
Ob er die weichen Herzchen mag gewinnen.
Gelingt es ihm, die Freiheit zu erlösen —
Wer wird Euch schützen vor des Bogens Sehnen?

Laßt ihn nicht los, den schmeichelnden Sophisten!
Er lacht nachher, wenn die Schußwunden brennen:
Vor seinem Pfeil erzittern Heiden, Christen,
Er selbst, der hier ihn förmte, wird's bekennen.

*

Was er begangen alles aufzuzählen,
Wöchle mir's leicht an Athem hier gebrechen:
Von Aphroditen laßt mich gar nicht sprechen,
Die er durch Mars verlobt, schwer zu fehlen!
Hat er nicht dreist gewagt, sich einzustehlen
Beim Zeus Olympios? hat ihn zu Schwächen
Verführt, die Allen in die Augen stechen?
Mit Ochsenform muß sich der Gott vermählen!
So viel Bestialität gab kein Genügen
Dem kleinen Schalk: er muß das Haupt der Götter
Seda zu Lieb' in Schwangestalt sich lügen!
Auf solche Art tractirt der schlimme Spötter
Die sich in seine argen Launen fügen,
Verhöhnd selbst den Herrn der Donnerwetter!

#

Wie dem Herakles frech er mitzospielet,
Das laßt Euch vom Heros selber sagen:
Nichts waren im Vergleich das Dutzend Plagen,
Er nicht Frau Omphale nach ihm gezielet.
Durch Eros die die Löwenhaut ihm sticket,
Hatt Keule nicht man ihn die Spindel tragen,
Und ihn, der keck die Hydrer einst erschlagen,
Durch Eros Schuld ein Weib in Banden hielt!
Jetzt hab' ich vom Patron getreu berichtet,
Wie Göttern er und Menschen legt die Schlingen,
Wie er Verwirrung auf Verwirrung schicket:
Ihr Grazien, laßt ihn nicht los sich ringen!
Ich Armer, der Euch warnend dies gedichtet,
Weiß auch von seiner Macht ein Lied zu singen.

#

Roma 3/4/37.

A.

An Albert Thorwaldsen.

Ob auch die Zeit, zu welcher ich geboren,
Die Krämer sichtlich vor den Dichtern ehrt,
Ward mir zu Zeitgenossen doch bescheert
Ein Dreigestirn zum Strahlen auserkoren.

Beethoven, einer von den Matadoren
Die Phoebus mit Ambrosia genährt
- Sein Antheil ward nicht meinem Blick gewährt
Und ungesehen hab' ich ihn verloren
Altvater Goethe, Er, den hoch vollendet
Der Donnergott in den Olymp entrückt
Hat einst sein Silberwort an mich gewendet
Der Dritte hat mich reicher noch beglückt
Freundliche Rede hat auch Er gespendet
Und ehrend hat Er meine Hand gedrückt.

Roma 1837.

A.

